

Rao Bahadur Dr. N. Kunjan Pillai : Only the experts in Travancore were consulted.

With regard to the Valiaturai Port, I fully appreciate what my friend Mr. K. P. Nilakanta Pillai has said. I know that this port is developing, the number of steamers calling there are on the increase and Government are providing facilities for steamers to call. Some provision has been made for additional godowns and lands for the construction of godowns have been granted to some companies. The suggestions that have been made will be considered; and as funds become available Government will do all that is possible to implement these suggestions.

Rao Bahadur Dr. N. Kunjan Pillai: Several lakhs will be required for the purpose. It is not within the range of practical politics at present.

The grant was made.

Mr. K. Paramesvaran Pillai: Sir, I move for a grant of Rs. 2,30,953 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.

Page 1

[Mr. J. John Kattakayam.]

മ്മതിക്കുന്നതാണ്. പക്ഷെ, ഇങ്ങിനെയുള്ള കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറി
ലേക്കു പണം അനുവദിക്കുന്ന ഒരുത്തനെ അടുക്കളയിലെ ആയുധംകൊ
ണ്ടുതന്നെ പ്രയോഗിക്കേണ്ടതല്ലേ എന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്. ഞാൻ പറയു
ന്നതിൽ വല്ല അതിശയവും തോന്നുന്നെങ്കിൽ അതിലേക്ക് അതാറിട്ടി കാ
ണിക്കാം. കോന്നിയിൽ എന്ത് ഏക്കർ സ്ഥലത്തു നടത്തുന്ന കരുമുളകു
തോട്ടത്തിലേക്ക് ൧൧ ൧൧-വരെ ഗവൺമെൻറിനുണ്ടായിട്ടുള്ള ചെലവു
൧,൦൦൦,൦൦൦ രൂപയാണ്.

ഈ തോട്ടത്തിൽനിന്നും നമുക്കു കിട്ടിയ ആദായം ൧൧൦൦൦-ൽ
൧,൪൩൩ രൂപയും ൧൧൧൦-ൽ ൯൯൧ രൂപയും ആണ്. ഇത്
ശമ്പളം ആദിയായവ ഉൾപ്പെടുത്താതെയുള്ള ചെലവാണ്. എന്ത് ഏ
ക്കർ സ്ഥലത്തിനുതന്നെ അതിന്റെ വിലവകയിൽ എത്രരൂപ കൊടുക്ക
ണം. ഞങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തു ഏക്കറൊന്നിന് ഇരുനൂറ്റും മൂന്നുനൂറ്റും രൂപ
യ്ക്കു ഭൂമി ലേലത്തിനു പോകുന്നുണ്ട്. ഭൂനികുതിതന്നെ കുറഞ്ഞ തോതു
വച്ചു കണക്കാക്കുന്നതായാലും ഏക്കറൊന്നിന് ഒരു രൂപാകൂടം വരും.
ഇങ്ങനെ കണക്കാക്കുന്നതായാൽ തന്നെയും എറേക്കറിന് എരുരൂപാ നി
കുതികൊടുക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടാകാണെന്നു്. പണപ്പലിശ, ശമ്പളച്ചില
വ്, ആദിയായവ കണക്കാക്കുന്നതായാൽ ഈ കൃഷിത്തോട്ടമൂലം ഗവ
ൺമെൻറിന്റെ ധനം അന്യായമായി ചിലവാക്കുന്നു എന്നു കാണാൻ ക
ഴിയും. ഗവൺമെൻറിൽനിന്നും കഷ്ടകലക്ഷങ്ങളുടെ മാതൃകയായി
ഭീമമായ ധനവ്യയം ചെയ്തു നടത്തുന്ന ഈ മാതൃകാകൃഷിത്തോട്ടത്തെ അ
നുസരിച്ചു വഞ്ചിഭൂവാസികൾ കൃഷി ചെയ്തിരുന്നു എങ്കിൽ കർഷകർ വള
രെ മുൻപുതന്നെ നശിക്കുമായിരുന്നു. കൃഷിയായുധങ്ങൾ ആദിയായവ
യുടെ ചിലവുകൾകൂടി ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല എന്ന സംഗതിയും
ഇവിടെ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവാർഹമാണ്. ഈശ്വര ദത്തമായ പ്രകൃതി
വിലാസംമൂലം മനുഷ്യൻ ആദിമകാലങ്ങളിൽ ഫലമൂലാദികൾ ആസ്വ
ദിച്ചു ജീവിച്ചു പിന്നീടു ധാന്യങ്ങൾ സംഭരിച്ച് കാലാകാലങ്ങളിൽ അ
സ്ഥിക്കുഷണം,കൊമ്പ് ആദിയായവകൊണ്ടു നിലം പൊട്ടിച്ചു കൃഷിചെയ്
യും ആഹാരസാധനങ്ങളുടെ ആവശ്യം വർദ്ധിച്ചതോടുകൂടി ലോഹങ്ങൾ
കണ്ടുപിടിച്ചു ഇന്നത്തെ രീതിയിലുള്ള കൃഷിയായുധങ്ങളും കൃഷിയും
കൂമേണ നടപ്പിലാവുകയും ചെയ്തു.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Is anthropo-
logical research in order?

Mr. J. John Kattakayam: ഇന്നത്തെ ചീഫ്സെക്രട്ടറി
കൃഷി ഡയറക്ടറായിരുന്നുകാലത്തു് ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു വളരെ അ

ഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പോയതിനുശേഷം അതിനു യാതൊരു അഭിവൃദ്ധിയും കാണുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ മത്സ്യത്തിൽനിന്നും ആലായം കിട്ടുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. ഫിഷറി സംബന്ധിച്ച പഠനത്തക്ക യാതൊരു യോഗ്യതയുമില്ലാത്തയാളാണു ഇവിന്റെ ഡയറക്ടർ-- ഈ തരത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളാണു ഇവിടെ നടക്കുന്നത്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് ഒരു അലങ്കാരത്തിനു മാത്രമായി വച്ചിരിക്കുകയാണ്.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: May I know from the member whether the work of the department is to be judged from the profit they make?

Mr. J. John Kattakayam : ഇവിടെ നടത്തേണ്ട കൃഷികളെ പ്രായോഗികമായി കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അതുകൊണ്ട് ആലായം ലഭിക്കുമായിരുന്നു. മാതൃകായോഗ്യമായി കൃഷി ചെയ്ത് പ്രായോഗികമാക്കിത്തന്നത് ഇവിടെ എവിടെയാണ്? ഏതു കൃഷിയാണ്? ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാർ വിത്തും വളവും കൊടുക്കുന്നതു കബേരന്മാർക്കാണ്. സാധുക്കൾക്കു കൊടുക്കുന്നില്ല. എവിടെ ചെന്നാലും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുവെക്കുന്നു അവരിൽനിന്നും സൗജന്യങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. സാധുക്കൾക്ക് എത്രത്തോളം വിത്തും വളവും കൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഒരു സ്റ്റേറ്റ്മെന്റ് എടുത്താലറിയാം. കബേര വസതികളിൽപററി കൂടിതീന്നു കടിയും മറ്റു സപ്ലൈകളും സമ്പാദിച്ചു തൃപ്തിപ്പെടുന്നു. -- വിത്തും വളവും വാങ്ങി കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനു പ്രാപ്തിയില്ലാത്തവർക്കല്ലേ ഇവകൾ കൊടുക്കേണ്ടത്? പണക്കാർക്ക് ആവശ്യമെങ്കിൽ എവിടേയും ഇവകൾ കിട്ടും. കൃഷിയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി സിൻഡിക്കേറ്റിൽനിന്നും വിത്തുകാളുകളെ വരുത്തി തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിൽ നിറുത്തിയിരിക്കുന്നു. അത് എന്തിനാണ്? അവയുടെ സംരക്ഷണത്തിനു വേറൊരു ചെലവുകൂടി വരുത്തിവക്കാമെന്നുള്ളതു. വൈസ്രായി അവർകൾ സമീപകാലത്തു ഇവിടെ വരുമ്പോൾ കാർഷികാഭ്യുദയപ്രിയനായ അദ്ദേഹത്തെ പ്രസ്തുത കാളുകളെ കാണിക്കുന്നതിനായിരിക്കാം. അല്ലാതെ അവയെക്കൊണ്ട് ഏതു പ്രയോജനം? ചില ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ മുൻപിൽ കാളയെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ മാത്രമേ ഞാൻ ഇതിനെ ഗണിക്കുന്നുള്ളൂ.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : വൈസ്രായി ഇവിടെ എപ്പോൾ വരുന്നു എന്നറിയാമോ?

Mr. J. John Kattakayam : സമീപകാലത്തു വരുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നു. അദ്ദേഹം വരുമ്പോൾ ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസം താമസിക്കുന്നതിനു കാട്ടിനകത്തു ഒരു കൊട്ടാരം പണിയുന്നുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നുണ്ട്. അതിലേക്കായി ഒരു വലിയ സ്വപ്നയും അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

[Mr. J. John Kattakayam.]

സർ, ഡാക്ടർ കഞ്ഞൻപിള്ള ഡയറക്ടറായിരുന്നപ്പോൾ ഇവിടെ പ്രദർശനവും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ പ്രദർശനവുമില്ല. പ്രചരണവുമില്ല. ഒരു മുക്കുമില്ല.

പുകയില മുതലായ കൃഷികൾ ഇവിടെ നടത്തുന്നതിനു വളരെ സൗകര്യമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അതിനെ നശിപ്പിച്ചുകളയുകയാണ് ചെയ്തു വരുന്നത്. നശിപ്പിക്കുന്നതിനും ഒരു വലിയ ചിലവുചെയ്യുന്നു. പുകയില കൃഷി ഇവിടെ നടത്താമെന്നു എന്നു ഗവൺമെന്റു ശ്രമിച്ചു നോക്കുന്നതായാൽ അതു തുലോം വിജയപ്രദമാവുന്നതിനും തന്നിമിത്തം നമ്മുടെ ധനം വിദേശങ്ങളിലേക്കു പോകാതിരിക്കുന്നതിനും കാരണമാകും.

തെങ്ങുരോഗം ഈ രാജ്യത്തു ധാരാളമായി ഉണ്ട്. ഇവിടത്തെ കപ്പലുക്കുമാണ് തെങ്ങ്. അതിനുണ്ടായിട്ടുള്ള രോഗത്തിനു ഇതുവരെ യാതൊരു പരിഹാരവും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. ചാഴി, പഴ മുതലായ ജീവികളിൽനിന്നും പല ഉപദ്രവങ്ങളുമുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. അതിലേക്ക് അങ്ങിനെ ചെയ്യണം ഇങ്ങിനെ ചെയ്യണം എന്നൊക്കെ പറയുന്നതല്ലാതെ ഒന്നും കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നില്ല. പ്രസംഗമൊ ലഘുലേഖയോ കൊണ്ടുള്ള പ്രചരണ വേലകളേക്കാൾ എത്രയൊ ഫലപ്രദമായ സംഗതികൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനുവേണമെങ്കിൽ ചെയ്യാൻ കഴിയും. പ്രായോഗികമായി കാണിച്ചുകൊടുത്താൽ കർഷകർ അതിനെ അനുകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കും. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ അനേകം വിദഗ്ദ്ധന്മാരുണ്ട്. തെങ്ങുരോഗത്തിന് ഒരു പ്രതിവിധിയും ഇതുവരെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ചാഴി, പഴ മുതലായവകളുടെ ശല്യങ്ങളിൽ നിന്നും കൃഷി സംരക്ഷണത്തിന് ഇവർ തന്നെ ഇറങ്ങി അവിടവിടെ മാതൃകകൾ കാണിച്ചുകൊടുത്തു പ്രസ്തുത ഉപദ്രവങ്ങളെ നിറുത്തുന്നതിന് ശ്രമിച്ചു കാണാത്തതു തുലോം ശോചനീയം എന്നല്ലാതെ മറ്റൊരു പറയട്ടെ. വെറററിനറി ഡാക്ടർമാർ ഇവിടെ പലരുമുണ്ട്. അവരുടെ ഔഷധപ്പിൽനിന്നും ഔഷധങ്ങളെ മുഷണംചെയ്തിട്ടു കള്ളക്കണക്ക് എഴുതിവെക്കുന്നു. ഔഷധങ്ങൾ സമീപമുള്ള മരുന്നുക്കടകാക്ക് വിറ്റു തങ്ങളുടെ കീശകളെ വീർപ്പിക്കുന്നു.

ഡയറക്ടർക്ക് പ്രായോഗികമായി എന്തെങ്കിലും പരിചയമുണ്ടോ എന്നുള്ളതു സംശയമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള ആൾ അദ്ദേഹത്തിനെക്കാൾ പ്രാപ്തനാണെന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്. ഏയും, ബീയും ആണെന്നിരിക്കട്ടെ ബി. എന്ന സമത്വനെ എ. എന്ന അസമത്വനെ കീഴിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ സമത്വനെ തന്നെയെന്ന ഒരു അസം

സ്ഥല ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ കറെ സപാതന്ത്ര്യം ബീക്ക കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ താൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു കൊടുത്തു കൊടുത്ത ഒരു മോഹം ഏതു വ്യക്തിക്കും തനിയെതന്നെ ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്.

Mr. M. Govindan (Nominated): സാമത്രിയുടെ തോളിൽ നിശ്ചയിക്കുന്നത് എങ്ങനെയാണ്?

Mr. J. John Kattakayam : ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും തന്റെ ജോലിയിലുള്ള സാമത്രിയനുസരിച്ചാണ്. വ്യക്തമായ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ എന്നെക്കാൾ അറിയാമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് അതിനെപ്പറ്റി ഇതിൽ കൂടുതലായി ഒന്നും ഇപ്പോൾ ഞാൻ പറയുന്നില്ല.

ചുരുങ്ങിയ വിസ്തീർണ്ണമുള്ള ഭൂമിയിൽനിന്നും കൂടുതൽ വിളവു ഉണ്ടാക്കണം. കൃഷി ചെയ്തു ചെയ്തു മണ്ണിന്റെ വീഴ്ച നശിച്ചുപോയി. അതിലേക്കു കൃത്രിമമായ വളമുപയോഗിച്ചു കൂടുതൽ വിളവുണ്ടാക്കാമെന്നു ശ്രമിച്ചുനോക്കണം. അതനുസരിച്ചു കൃഷി ചെയ്തു കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും വേണം. ഇതുവരെ കൃഷിചെയ്തു കാണിച്ചുകൊടുത്തതുപോലെയുള്ള മാതൃക കാണിച്ചാൽ ശ്രീവാഴ്ചക്കോട്ടിലെ കൃഷി നശിച്ചുപോകും. കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ പ്രവർത്തനത്തേപ്പറ്റിയും അതിൽ നിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള ആദായത്തേപ്പറ്റിയും മറ്റും സമീപകാലത്തു ഗവണ്മെന്റു മറുപടി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിന്നു ഡയറക്ടർ എന്തു സമാധാനം പറയുന്നു എന്ന് അറിയാം.

മറ്റു പല രാജ്യങ്ങളിലും കൃഷിയിൽനിന്നും നമ്മുടെ കൃഷിയെ അപേക്ഷിച്ചു കൂടുതൽ വിളയുന്നുവെന്നും മറ്റും ഡയറക്ടർ ചിലപ്പോഴെല്ലാം പ്രസംഗിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ വക പ്രസ്താവനകൾ ഡയറക്ടർവഴിക്കല്ലാതെ ഞങ്ങൾ അപ്പഴപ്പോൾ വൃത്താന്തപ്പത്രങ്ങൾ മുഖം നിരന്തരം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ലക്ഷ്യമില്ലാതെ ഈ വക സാമ്പത്തിക പ്രസ്താവിക്കുവാൻ എങ്ങനെ ഡയറക്ടർ സന്നദ്ധനായി എന്നു ഞാൻ അതുതപ്പട്ടു ഡയറക്ടർ ഇവിടെ കാണിച്ചുതന്ന അതിന്റെ ഊണു വിവരിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ ശ്ലാഘിക്കാമായിരുന്നു.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Sir, I also oppose the demand. Even last year while I was addressing this House I was impressing upon the Director of Agriculture the necessity for making his subordinate officers work with more enthusiasm and vigour. But still the same complaint has to be raised by me, Sir. A lot of

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

Inspectors are employed in the Agricultural Department. The Agricultural Director may well reply that they are doing their work very satisfactorily so far as the department is concerned, but what the results of their work is we are not aware of. The fundamental mistake in posting Agricultural Inspectors in places where they are not welcome by the people may be one of the causes why the operations of the Agricultural Department are not properly understood by the people and do not bear sufficient fruit, Sir. I may even submit there is absolutely no necessity for keeping an Inspector and his staff at a particular centre, if the people of the locality do not appreciate the nature of his work. If there is not sufficient response from the people of the locality, I think there is absolutely no use of continuing that officer there. Of course, I may invite opposition from members on this side of the House that some Inspectors now permanently posted in some places may be immediately transferred to other places where there is more response coming forth from the ryots. But look at the result of the work done by the Agricultural Inspectors. For example I know in some taluk from the very inspection of the Agricultural Department an Inspector and a staff have been employed but the people are not responsive to the request and propaganda work carried on by the Inspector. If that be so, the money spent on that account is nothing but a waste. Therefore, I suggest that hereafter periodical report of the work may be called from these Inspectors and they may be scrutinised by the Director and if he finds that the Inspectors' work is not encouraged by the people of the locality then immediately the Inspector may be removed from that place and he may be tried in some other place. This has to be done now.

With regard to the Agricultural schools, Sir, even though our objects in maintaining them are very good, the results are far from satisfactory. On account of the stipendiary system adopted by the department, students resort to these schools for the sake of getting stipends. The students are admitted indiscriminately without ascertaining whether after undergoing the course of training in the school they will go and take to agriculture or they will again go back as vagabonds. As soon as the training is over the student goes away and the department does not care to know what exactly his whereabouts are after he has left the school. Therefore, more scrutiny has to be made in the matter of selecting students for the Agricultural school, Sir. Only such students who after the period of training will go back to agriculture and students who belong to families who can afford to place sufficient extent of dry or wet land at the disposal of the student for carrying on actual cultivation

should be selected for training. Unless the officer concerned is convinced of the above two facts there is absolutely no use of admitting students in these Agricultural schools and allow them to undergo training. As it is the money spent there is mere waste.

Secondly, Sir, of course, the ornamental pages of the report of the Agricultural Department would show that a lot of experts are working in the department and they are doing their work quite properly. About the cocoanut pest we tried our best and now the matter is pending with the Central Institute of Agriculture somewhere, Sir. Now we will wait with anxiety or pleasure what may be the result of their researches towards the removal of this pest. But there are minor officers of the department. There is the Agricultural Assistant to the Director. Sir, I would invite the attention of the House to the fact that in spite of the costly department here managed by an able Director assisted by a large number of experts and efficient subordinates, its activities are not known to the outside world. Look at that petty school at Marthandam and the kind of advertisement received of them not only from India but even from foreign parts. It is purely a private institution managed by the Missionaries, but if you go there you will find that apart from these advertisements there is nothing extraordinary in that institution. Yet the advertisement that they received especially during the last summer recess, when they advertised that a summer training in rural reconstruction was going on there, it attracted students from all parts of India and when I went there to find what exactly was going on there, I found absolutely nothing. I found two bulls there.

Mr. M. Govindan : Does the member want the Agricultural Department to imitate that ?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Very well, they should imitate. I am not proposing to condemn that institution but being a purely private institution with limited resources at their command, they are able to attract a large number of people. To know what exactly was going on there I myself went there and saw there bee keeping, varieties of grass growing, poultry farming, honey making and preserving of eggs. Even for the sake of show they keep two bulls, and some agricultural implements including the boring machine of which they take pride although they got it from the United States of America or somewhere. I welcome their enterprise more than the inactivity of the present department. Therefore, I say that more vigour and enthusiasm has to be put in by the subordinates of the department. As Mr. Kattakayam observed we hear much less of the meetings, advertisements and

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai]

propaganda done by the department now-a-days. At least that ought to be done. Therefore, improvement is possible and people must be made to know something about rural economy and I think it is the main duty of the Agricultural Department to undertake that task.

Mr. M. N. Narayana Menon: തിരുവിതാംകൂറിൽ ജനങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതും ഗവണ്മെന്റു മുതലെടുപ്പിൽ പ്രാധാന്യത്തെ അർഹിക്കുന്നതുമായ തെങ്ങുകൃഷിയുടെ സ്ഥിതി വളരെ പരിതാപകരമായിരിക്കുന്നു. കൃഷിവിപ്ലവാർക്കുമെൻറിന്റെ ആരംഭത്തോടുകൂടി തെങ്ങു രോഗത്തെപ്പറ്റി അന്വേഷണവും തുടങ്ങി, എങ്കിലും ഇന്നുവരെ ശരിയായിട്ടുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടില്ല. ഇൻഡ്യയിൽ പർലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലത്തു തെങ്ങുകൃഷി നടത്തുന്നുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ൩ ലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലത്തു് തെങ്ങുകൃഷി ഉണ്ട്. എത്രയും പ്രധാനവും ആദായകരവുമായ തെങ്ങുകൃഷിയെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റു വേണ്ട പോലെ ആലോചിച്ച് തെങ്ങുരോഗത്തെ തക്ക പരിഹാരമാർഗ്ഗം ചെയ്തല്ലെങ്കിൽ രാജ്യം വളരെ അധഃപതിച്ചു പോകുന്നതാണ്. തെങ്ങു രോഗത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യണമെന്നു തെങ്ങുകൾ പറയുന്നതിന്റെ പ്രധാന കാരണം തെങ്ങിൽനിന്നുമുള്ള ആദായം കുറയുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമല്ല. തെങ്ങിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന നാളികേരങ്ങളുടെ എണ്ണവും കൊപ്രയുടെ ഗുണവും തുക്കവും കുറഞ്ഞുവരുന്നു എന്നുള്ളതു കൊണ്ടാണു്. രോഗം പിടിപെട്ട തെങ്ങുകളിലെ ഒരു കണ്ടി കൊപ്രയുടെ തുക്കത്തിനു കൂടുതൽ നാളികേരം വേണ്ടിവരുന്നു. അങ്ങിനെ തെങ്ങിനു ഭീനം നിമിത്തം രാജ്യം ഒട്ടകു വലിയ അധഃപതനമാണു് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു അതിലേക്കു ശരിയായ പരിഹാരമാർഗ്ഗം കണ്ടു പിടിക്കേണ്ടതു വളരെ അത്യാവശ്യമാണു്. തെങ്ങുരോഗം നിമിത്തം തെങ്ങയുടെ ഗുണം കുറഞ്ഞതോടുകൂടി സിലോൺ കൊപ്രാ ഇവിടെ ധാരാളമായി വന്നു തുടങ്ങി. ഇവിടത്തെ ഇറക്കുമതിക്കു തടസ്സം വരുത്തുകയോ നമ്മുടെ നാളികേരത്തിനു കൂടുതൽ ആദായം കിട്ടുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയോ നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റു ചെയ്യുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ചെയ്യേണ്ടതു് ആദ്യമായി ചെയ്യണം. പിന്നീടു ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിനോടു സഹായം ആവശ്യപ്പെടണം. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം ഇവിടുത്തെ കൃഷി ഡയറക്ടർ അവർകളെ ഇൻഡ്യൻ അഗ്രികൾച്ചറൽ ഇൻസ്പെക്റ്ററീറ്റിൽ ഒരംഗമായി നിയമിച്ചപ്പോൾ ശോഭനമായ ഒരു ഭാവി നമുക്കുണ്ടാകുമെന്ന് ഞാൻ ആശിച്ചിരുന്നു. അതു് അസ്ഥാനത്തിലാണെന്നു തോന്നുന്നു. തെങ്ങുകൃഷി

യിൽനിന്നും ആദായം കിട്ടുന്നതിന്നു ഇവിടെ ചെയ്യേണ്ടതൊക്കെ ചെയ്തിട്ടു ഇവിടേയ്ക്ക് ഗവണ്മെന്റിന്റെ സഹായം ആവശ്യപ്പെടണം. ഇവിടെ നാം ചെയ്യാനുള്ളത് ചെയ്യുന്നില്ല. ആദ്യമായി കൊല്ലായുടെ കയറ്റുമതിയിൽ നിർമ്മാണം ചെയ്യണം. ഈ അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് ആഗസ്റ്റ് ൧-ാം-നാൾ മദ്രാസിലെ പത്രത്തിലുള്ള മുഖപ്രസംഗം ഓർമ്മ വരുന്നുണ്ട്. ആ ഭാഗം ഇങ്ങിനെയാണ്:—

(Madras Mail dated August 7, 1936.)

"The first step to be taken concerns the Travancore export duty. Either it should be abolished or it should be earmarked for the benefit of growers. It is absurd to demand an increase of the import duty while this export duty remains as a burden on the Travancore grower."

Again from the same article :

"Particularly in Travancore and Cochin, the lack of Government initiative, so far displayed is surprising. These Governments know far better than the Government of India, how important the industry is to the people of the West Coast. They are both looking forward to a prosperous industrial future. But these visions are likely to end in delusion if they neglect the industry which they have possessed for hundreds of years."

പതിനാലു ലക്ഷം ഏക്കർ തെങ്ങുകൃഷി നടത്തുന്ന ഇൻഡ്യയിൽ ആറുലക്ഷം തിരുവിതാംകൂറിലും അതിനടുത്ത ഒരു സംഖ്യ കൊച്ചിയിലും കൃഷി ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു ഞാൻ മുമ്പേ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവിടത്തെ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ചെയ്യേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്തിട്ട് കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ വേണ്ട സഹായം അവിടേനിന്നും ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഇൻഡ്യയിൽ തന്നെ കൂടുതൽ തെങ്ങു കൃഷിയുള്ളതു തെക്കെ ഇൻഡ്യയിലാണ്. തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, മദ്രാസ് എന്നീ മൂന്നു ഗവണ്മെന്റുകളുംകൂടി യോജിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചാൽ രീർച്ചയായും ഗുണമുണ്ടാകുന്നതാണ്. അതിൽ പ്രധാനമായി ശ്രമം ചെയ്യേണ്ടത് തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റാണ്. വലുതായ ആദായം എക്സ്പോർട്ട് ഡ്യൂട്ടിയിൽനിന്നും കിട്ടുന്നില്ല. ആ സംഗതിയെപ്പറ്റി പറയുന്നത് ഈ സമയത്തു അപ്രകൃതമാണെങ്കിലും തെങ്ങു ഭിന്നത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നതു കൊണ്ട് തീർവ സംഗതിയും ഇവിടത്തെക്കു യോജിച്ചതുതന്നെ. നാം ചെയ്യേണ്ടത് ചെയ്താൽ മാത്രമേ മറ്റുള്ളവർ നമ്മെ സഹായിക്കുകയുള്ളു. തന്നെത്താൻ സഹായിക്കാത്തവരെ മറ്റുള്ളവരുംസഹായിക്കുകയില്ലല്ലോ. തെങ്ങു രോഗത്തിന്റെ ചികിത്സക്കു എന്തു തുക ചെലവാക്കിയാലും അധികമാകുന്നതല്ല. പേച്ചിപ്പാറ അണുപരിശോധിക്കുന്നതിന്നു (൧൦൦൦) ആറായിരംരൂപാ കൊടുത്തു. അതു പോലെ തെങ്ങുരോഗത്തെ പരിഹരിക്കുന്നതിന്നു ആറായിരമോ അറുപതിനായിരമോ തന്നെ കൊടുത്താലും

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

തരക്കേടില്ല. അതിലേക്കു ഒരു വിഭാഗം വരുത്തി വേണ്ട പരിഹാര മാർഗ്ഗം ഏർപ്പാടാക്കണം. നാളികേരസംരക്ഷണത്തിനു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അനുജോഗസ്ഥന്മാരും ചേർന്ന ഒരു നാളികേരബോർഡ് ഉണ്ടാക്കി ബോർഡിന്റെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കട്ടെ. ഗവൺമെന്റിന് ഇക്കാര്യം ഒരു പിൻതാങ്ങലില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് വേണ്ട തരത്തിലുള്ള താല്പര്യം ആ വിഷയത്തിൽ കാണിക്കാത്തത്. സിലോണിൽ ഇപ്പോൾ ഒരു ബോർഡുണ്ടെന്നുള്ളതു പ്രസ്താവയോഗ്യമാകുന്നു.

Mr. M. Govindan: Sir, so much has been said about agriculture and the Agricultural Department that I do not propose to say anything about agriculture. I am going to confine myself to the fisheries section of that department. In Travancore, Sir, we have got a large extent of territory covered by backwaters. But we are eating the same fish that we have been eating before the beginning of this department. It is a very regrettable fact. Sir, there are so many varieties of rich fish in other parts of the world but what are the experiments made in Travancore to introduce new varieties of fish? Fish is a very important article of food in Travancore except for a very few section of the population. The largest majority are fish eaters and the concern of the department in advancing the introduction of new varieties of fish is very little and I do not know whether they have made any attempt at all.

Speaking of fish, I am reminded of what I saw in the High Ranges. I was there for some years. There, we are always able to get fresh fish preserved in ice. That fish is imported there not from any part of Travancore but from outside.

Mr. V. S. Arumukham Pillai Is there not good demand for Travancore fish outside?

Mr. M. Govindan: Yes. It was in that connection that I was going to refer to cold storage. Sir, I have seen provision in the budgets of former years for that purpose; perhaps, those provisions were all allowed to lapse. Anyhow, nothing has been done so far in that direction. I make a special request to the official member to refer to this point in his reply, because I am very much interested in it. (*Laughter.*) The other day when I visited Vizhinjam I found the whole beach strewn with very edible fish. There is no market for our fish. That is because our catch is not steady. Some times we get very good catch from the sea; at other times, we hardly get any fish. Therefore it is that I want that there must be provided some way of preserving fish for exportation to Tinnevely and the Madura Districts and to other parts where we can get good price for our fish. In spite of motor transport, we

are able to carry fresh fish only 20 or 30 miles inland. If cold storage is introduced, the fish caught need not be wasted and could be preserved and exported. That will improve the economic condition of the fishing population also. As it is the fish gets rotten and, under directions from the Sanitary Department, it has often to be buried. I respectfully submit, Sir, that that is a very disgraceful state of affairs. It is sheer waste. I would therefore strongly urge the department to do everything necessary for the introduction into our extensive backwaters and numerous little rivers new varieties of fish and also for the introduction of new methods of preserving fish so that we may have steady supply of fresh fish throughout the year in spite of our irregular catch.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai (*Neyyattinkara cum Nedumangad*): ഈ നാട്ടിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ മുഖ്യ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം നെൽകൃഷിയും തെങ്ങുകൃഷിയുമാണ്. കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു ഇവിടെ തുടങ്ങിയിട്ടു വളരെക്കാലമായി എങ്കിലും അതിനെ നല്ല സ്ഥിതിയിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള പ്രവർത്തികൾ അധികം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായിക്കാണുന്നില്ല. നെൽകൃഷി നടത്തുന്നതിനു ഇവിടെ പുതുതായ സ്ഥലങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ച് വേണ്ട പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ അന്യനാട്ടിൽനിന്നും ഇവിടെ നെല്ല് ഇറക്കുമതി ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യം വരികയില്ലായിരുന്നു. കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെ സഹായിക്കുന്നതിന് ഇപ്പോൾ ഒരു ആഗ്രികൽച്ചാൾബോർഡുകൂടി ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഉദ്യോഗസ്ഥാനുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചേർന്ന അതിനെ ശരിയായ രീതിയിൽ നടത്തുന്നപക്ഷം അതു വളരെ ഉപയോഗപ്രദമായിത്തീരുന്നതാണ്. ഫിഷറി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റും ആഗ്രികൽച്ചാൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റും രണ്ടായി തിരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവ കുറച്ചുകൂടി നല്ല രീതിയിലാകുമെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നുണ്ട്. ഫിഷറി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെ പ്രത്യേകം തിരിക്കുന്നപക്ഷം അതിന്റെ ചാർജ്ജ് അന്യ സ്ഥലത്തു് അയച്ചു പഠിപ്പിച്ചു വരുത്തിട്ടുള്ള ഫിഷറിയെക്സ് പ്ലർട്ടിന് കൊടുക്കാവുന്നതാണ്. അങ്ങിനെ പ്രവർത്തിച്ചാൽ പല ആദായമാർഗ്ഗങ്ങളും സാധനമായ പുരോഗതിയും ആവകപ്പിന്നണ്ടാകാൻ എളുപ്പമുണ്ട്. ആഗ്രികൽച്ചാൾ ബോർഡ് മീറ്റിംഗിൽനിന്നും തന്നെ അതിനെ സംബന്ധിച്ചും വേറെ പല സംഗതികളെ സംബന്ധിച്ചും ഉള്ള പല അഭിപ്രായങ്ങളും സജഷൻസും ഗവണ്മെന്റിലേക്ക് എഴുതിയയച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനെ ശരിയായി ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും പരിശോധിച്ചു വേണ്ടവിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആഗ്രികൽച്ചാൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു കൊണ്ട് ഈ രാജ്യത്തിന് വളരെ ഗുണം ലഭിക്കുമെന്നുള്ളതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ തന്നെ പല എ

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]

കുസ്പെർട്ടുകളുണ്ട്. അവർ ഓരോരുത്തരും പ്രായോഗികമായ പ്രയോജനം ലഭിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ജോലി ചെയ്തു ഫലിപ്പിക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ല. അതിനെ ശരിയായി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനും നാട്ടുകാർക്ക് ഉപയോഗപ്രദമാക്കുന്നതിനുമായി ശരിയായ വിധത്തിൽ പണം ചെലവാക്കി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുവരുന്നില്ല എന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ബോർഡിൽനിന്നും ചെയ്തിരിക്കുന്ന ശുപാർശയനുസരിച്ചുള്ള ജോലികൾ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ചെയ്തിക്കുന്നുവെങ്കിൽ തർന്നിമിത്തം ജനങ്ങൾക്കു വളരെ ഉപകാരമുണ്ടാകുന്നതാണ്. ആ സംഗതികളെ ഉടൻ നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നു ഗവണ്മെന്റിനെ പ്രത്യേകം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: Sir, I rise to support the demand. I may submit that at the outset that the place now assigned to the Agricultural Department is rather low considering the importance of agriculture to Travancore. It is very necessary that the Government give first rate importance to this department.

As I pointed out during the general discussion of the budget, although trade and business may bring us wealth, they may also ruin us, so that agriculture alone can give us a secure and steady and saner life. For the safety of the State, it is highly essential that agriculture is improved. Therefore we must afford greater scope for the work of this department.

Sir, the chief agricultural produce in our State is paddy. It is really deplorable that we are not self-sufficient so far as paddy is concerned. These are days, Sir, when, even in Europe, the back-to-land movement has gained ground. Therefore it is the duty of the Government to see that this State is made self-sufficient in the matter of paddy. Sir, in that matter the Agricultural Department alone can do the necessary investigation and take the necessary action. Of course, if more land is brought under paddy cultivation, the output of paddy will be more. But there is a limit to the extent of suitable land available. Therefore, the yield must be improved. Sir, this department has several good experts working. They are all capable of very good work. For example there is the Economic Botanist at Nagercoil. I was under the impression that he was doing practically nothing. It was only last year or the year before that I found out that he was doing very good work. It is due to want of encouragement that his work has not got the publicity that it deserves. He has discovered two or three varieties of paddy seed to suit certain localities in Nanjinad. For example, at the tail end, where, invariably, the crop suffers at the critical

period, for want of water, he has discovered a short-duration variety of paddy. People have tried it with great success. The yield is also higher. But unfortunately the people are not able to get sufficient quantity of the seed. If this officer is given more lands and more funds, to carry on his experiments on a more extensive scale, I am sure paddy cultivation in this State will be improved. Without affording adequate facilities to the officers of the department, there is no use in accusing them that they are not doing their work properly. Having appointed so many experts in this department, it is the duty of the Government to see that they are provided with the necessary facilities to work, and work is exacted from them.

With regard to fruit cultivation, we used to have very good local mangoes. I am sorry to find that the Fruit Farm at the Cape develops only foreign mangoes and does not care for good local varieties. The result is that the local good varieties are fast becoming rare. I therefore request the Government to pay more attention to local varieties of fruits.

Mr. G. Narayana Aiyar : I oppose the demand because I doubt very much whether for the present activities of the department the amount now asked for is necessary. With the increase in unemployment, there is the need for more people to go back to the land, so that improved methods of agriculture have to be found out and the people are made to take to them. The people must get the confidence that they can safely rely on agriculture for their subsistence. There is no use in the department having a number of experts. It is the duty of the department to educate the people in this respect. The people in the mofussil parts cannot be expected to seek the advice of the departmental officers; they have not risen to that level. The officers of the department have therefore to travel extensively throughout the State, to find out the needs of the people and to teach them how they could carry on more profitable cultivation. Sir, we are importing yearly a very large quantity of wheat, fruits and potato. Wheat cultivation has improved very much in North India.

The area under wheat cultivation, as could be seen in northern parts of India from the reports, is more than 4 million acres of land. The necessity for wheat is on the increase. We have got also equally good climatic conditions here. What has the department done in regard to wheat cultivation? I would ask the department to see that all possible sources are explored and a survey be conducted to see what all could be reared safely and profitably in Travancore. The people should be educated sufficiently so that they may take up this profession. As has been said by my honourable friend Mr. Kattakayam, the department is not paying sufficient attention to the pepper farm at Koni. The abnormal cost

[Mr. G. Narayana Aiyar.]

involved and the nominal output are certainly not satisfactory. Pepper farms generally are not very costly. They do not require scientific manure or expert attention. We see that in mofussil parts it is being taken up by many people and is found to be very profitable. On the contrary we see that the pepper farm at Koni is a losing concern and that it is not even paying a portion of the interest on the investment. Proper attention to that may give satisfactory results.

As to the Fishery Department, I beg to submit that sufficient attention is not paid to the poor fishermen who are labouring under very serious disabilities. In this connection I would make a reference to the fishermen at Munambam. They are labouring under a good deal of difficulties. They cannot continue their profession safely. I would request the Director of Agriculture to see that the difficulties are removed as early as possible.

Sufficient number of seed bulls are not supplied to rural parts. The department seems to say that a grant could be given if anybody wants it for the purpose and that the public have to maintain it. If the department is earnest enough to supply seed bulls to mofussil parts I may say it will be possible for them to do without much investment.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : If the Scindhi seed bulls are brought here, are there proper cows to be crossed ?

Mr. G. Narayana Aiyar : Scertainly not. They may be a source of mischief. The country cows here can be crossed only by ordinary bulls. To go in for Cindhi bulls may not be useful in the long run. I may bring to the notice of the Director of Agriculture the fact that there are sufficient seed bulls available in the local parts for which they need not pay anything if only the department is careful enough to search for them. Bulls are dedicated in sufficient numbers to Siva temples. For information of the Director of Agriculture I may say that the dedication of seed bulls to Siva temples has been going on for the last so many years. It forms part of the functions in the obsequies performed by a Brahmin family. There are other instances also where bulls are dedicated. If the department is careful enough to see that such bulls are reared and kept in various localities, much of the complaint could have been avoided. But no attention seems to have been paid to that aspect of the matter.

With regard to the practical benefit to be derived from the department, I may for the information of the House submit a single instance where a respectable gentleman of a particular locality

wanted the service of the department. He informed the departmental officers about a tree in his compound which was affected by some disease. The officers of the department one after the other visited the tree and it was decided that the disease can be removed only by cutting it off. That should not have been the sort of advice given to such a respectable gentleman who went to the department for advice. The department also should be more useful to the public and should educate the public to carry on agriculture in future on safe and scientific lines.

Mr. K. Sankaralingam Pillai (*Kottarakara and Pattanapuram cum Shencotta*): Sir, I merely want to draw the attention of the department to the side of the cultivation of commercial crops. Let me first take the case of sugarcane. It is now-a-days a very profitable crop. The Coimbatore farm has been very successful in evolving many varieties and even in northern India, where sugarcane was not very well cultivated before, they have been able to bring a large area under sugarcane cultivation with such good results that a very large portion of sugar consumed in India now is sugar made in India. Here also, Sir, I think the same results could be achieved, with more efforts by the department. We know how our sugar factory failed for want of supply of raw sugar in sufficient quantities. I request that hereafter at least the department will pay particular attention to the cultivation of sugarcane, so as to enlarge the area under sugarcane cultivation and to make the growing of it a success.

The next crop I would refer to is tobacco. The problem of tobacco cultivation is even according to the Government, a very ancient problem. The matter had been brought to the notice of Government since a very long time. It was only in last Karkatakam that the Government published a set of draft rules for criticism by the public and allowed a month to have their views ascertained. But, now, though twelve months have passed since then, no rules have been enacted by Government to enable the people to take to tobacco cultivation in the State. I do not know what the difficulty of Government is, in the matter. I myself drew the attention of Government to it a number of times. When my questions were starred, Government did not bring them before the House. But when they were unstarred, Government merely said that the matter is still before the Government. So, Government seem to be unnecessarily delaying the matter and it is for the department to urge them to take definite action. Ceylon, Sir, and lately Mysore also, have taken up the cultivation of tobacco with success and if soil conditions in those places is suitable for it, soil conditions here also should be suitable for it, and so Government should have no fears about it.

Mr. M. N. Narayana Menon: മൈസൂരിൽ ൫൦൦ ഏക്കർ സ്ഥലത്തു പുകയില കൃഷിചെയ്യുവാനുണ്ടെന്നറിയാമോ?

Mr. K. Sankaralingam Pillai: I do not know the exact area under cultivation there. I only know that it is cultivated there now.

Mr. M. N. Narayana Menon: പുതുക്കോട്ടയിൽ ൧൫൦ ഏക്കർ സ്ഥലത്തു പുകയില കൃഷിചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നറിയാമോ?

Mr. K. Sankaralingam Pillai: I do not know.

Mr. K. Paramesvaran Pillai: Sir, several charges were levelled against the department. Some of the members referred to the work in all the sections of the department and I do not think that it is possible for me to give a reply to all the points raised. Last year while we were discussing the demand under Agriculture, I had to tell this House that there was a lack of understanding among several of my friends in regard to the work and function of the Agricultural Department. I have to repeat the same now. But I find that such of the honourable members on the other side of the House as had occasion to know the details of the work done by the department so far and of our programme for the future were very hopeful about the development of the department. From what Mr. Padmanabha Pillai said you must have known that the department could be made more useful only if the public will co-operate with it.

I shall answer just a few of the points. The first is about making Travancore self-supporting in regard to the supply of paddy. Several members said that there is the possibility of making Travancore self-supporting in regard to her requirements of paddy. There are two ways of increasing the output of paddy. One is by increasing the area under cultivation and the other is by making the area already under paddy yield more by resorting to intensive methods of cultivation. We know that of late there has been an increase in the area under this crop. Through the efforts of the Agricultural Department several acres of lands which were not suitable for paddy cultivation were rendered fit for growing paddy. These are the *Kari* lands in Central Travancore. There are also large areas of alkaline lands in South Travancore which are being rendered fit for the cultivation of paddy by the department. The total area now under paddy cultivation is 7 lakhs of acres. Some say that there are lands fit for paddy cultivation inside the forest reserve; but I understand from the Conservator of Forests that there is hardly any land inside the reserves which could be thrown open for the cultivation of paddy. At present, all that is

possible is being done by the department to help the ryots in rendering the areas already available fit for paddy cultivation.

The other method of increasing the outturn of paddy is by resorting to the better methods of cultivation by the use of selected seeds, improved types of implements and scientific manure.

Mr. K. Madhavan Pillai: Does the rice plant thrive when there is no water?

Mr. K. Paramesvaran Pillai: No.

Mr. K. Madhavan Pillai: What action has been taken by the department for providing water?

Mr. K. Paramesvaran Pillai: There is another department to deal with all matters relating to irrigation.

Mr. K. Madhavan Pillai: How many such recommendations have been made up till now by the Agricultural Department?

Mr. K. Paramesvaran Pillai: Not less than half a dozen.

Mr. K. Madhavan Pillai: Does the Agricultural Department believe that irrigation facilities are adequate for the cultivation of paddy throughout the whole State?

Mr. K. Paramesvaran Pillai: We have not got sufficient facilities everywhere. I know that perfectly well. Government are doing all that is possible to increase facilities for irrigation.

Mr. K. Madhavan Pillai: Does he know that tanks that have already existed are being silted up?

Mr. K. Paramesvaran Pillai: I have heard of that. But I have not enquired about that.

Mr. K. Madhavan Pillai: Without enquiry how did he say that irrigation facilities are quite adequate?

Mr. K. Paramesvaran Pillai: I did not say that irrigation facilities are quite adequate.

Mr. K. Madhavan Pillai: Are they adequate to any extent?

Mr. K. Paramesvaran Pillai: I have not enquired into the question very minutely but I had occasion to know that more facilities are required in some areas.

Mr. K. Madhavan Pillai: Has not my friend sat on the Minor Irrigation Committee?

Mr. K. Paramesvaran Pillai: Yes.

Mr. K. Madhavan Pillai: Did not that report say that half a crore of rupees worth of tanks have been destroyed?

Mr. K. Paramesvaran Pillai: I do not remember all the details now.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: May I know whether the fruit farm at Cape Comorin suffers for want of water?

Mr. K. Paramesvaran Pillai: Yes, but not always ; only when the wells and tanks fail.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: May I ask whether the department has applied for sufficient irrigational facilities for the fruit farm ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai: A well was newly constructed and one of the existing wells was recently deepened.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: Is the member aware that some other scheme is necessary ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai: At present the requirements can be met with these arrangements.

Mr. S. Piraviperum Pillai: May I ask whether the member would send us some fruits from the fruit farm for the purpose of eliciting our opinion ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai: The other method of increasing the output of paddy is by resorting to intensive methods of cultivation, by the use of better seeds, better manures and by keeping off insect pests. Honourable members, who had occasion to carry on agricultural operations on scientific lines, must have known that the department is doing all that is possible in this direction. Large quantities of seeds are selected from the paddy farm, Nagercoil, and from the agricultural farms at Shencotta and Alwaye, every year and distributed among the ryots. Agriculturists, who had occasion to try the seeds, say that these seeds are much better than the seeds they get from elsewhere. Mr. Arumukham Pillai has already said that the ryots of Nanjinad appreciate the work of the department in this direction.

The next method is the application of suitable manures. We know that through the efforts of the Agricultural Department much has been done in this direction. Till the organisation of the department, nobody was in the habit of using fish manure or oil cakes. Cultivators only used ash or cattle dung. Now large quantities of fish manure, oil cakes and chemical manures are being used by cultivators all over the country. Chemical manures to the value of about Rs. 1 lakh are being imported into the country almost every year. I understand from the companies that supplied the manure that more than 50 per cent. of this manure was applied to paddy alone. That will certainly increase the output of paddy appreciably.

Mr. K. Madhavan Pillai: What about cold storage ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai: Arrangements are in progress to start work on cold storage next year. (*President's bell.*)

Chairman: The time allotted for the discussion of this demand has expired.

I put to the vote of the House? Demand XVIII—Agriculture and Fisheries for Rs. 2,30,953.

The grant was made.

DEMAND XIX—INDUSTRIES DEPARTMENT.

Mr. C. Kumara Das : Sir, I move for a grant not exceeding Rs. 6,77,082 under Demand XIX—Industries including Investments on Reproductive Works (Rubber Factory and Clay Refining and Porcelain Factory.)

Mr. J. John Kattakayam : സർ, ഒരു കാൽ ശരാബ്ദത്തെത്തുല്യം കൊല്ലത്തു് ഓട്ടവ്യവസായക്കാരായ ധനമാർ പുനലൂരിൽ പേപ്പർമിൽ സ്ഥാപിക്കാനാലോചിച്ചു. അവർ വന്ന ഗവണ്മെൻറിനെ പറ്റത്തുമിരട്ടി അതിൽ ഗവണ്മെൻറിനെക്കൊണ്ടു ആറു ലക്ഷംരൂപയുടെ ഓഫറിയെടുപ്പിച്ചു. ഇതിനു പുറമെ മൂന്നുക്കയത്തു റോപ്പുവേ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി കുറേധനമാർകൂടി ഗവണ്മെൻറിനെ സമീപിച്ചു. ധനമാരുടെ അപേക്ഷകളെ സാധിക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറിനു് ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ടല്ലോ. റോപ്പുവേ നിമത്തമുള്ള ആദായം, അതുമൂലം നാട്ടിനങ്ങളാകാവുന്ന അഭിവൃദ്ധി ആദിയായവകളെ ഗവണ്മെൻറിനെ പർവതീകരിച്ചു കാണിച്ചു. ൫ ലക്ഷംരൂപയുടെ ഓഫറി എടുപ്പിച്ചു. വകരണ്ടിനു് ൧൧ ലക്ഷംരൂപ ഗവണ്മെൻറിനെക്കൊണ്ടു ചിലവാക്കി. ഇതു നിമത്തം നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിനുള്ളായിട്ടുള്ള ആദായം നമുക്കുവേണ്ടും അനുഭവമാണല്ലോ. വ്യവസായത്തിന്റെ നാമ്പിയായി ഇത്രയും തുക പൊതുജനങ്ങൾ നട്ടെല്ലുമുറിഞ്ഞാർജിച്ചു ധനം വെറുതേകളഞ്ഞുകൂടിച്ചു. റെറ കാത്തുപോലും ഇതിൽനിന്നും കിട്ടിയിട്ടില്ല. കിട്ടുകയുമില്ല.

ദിവാൻ രാഘവയ്യായുടെ കാലത്താണു് ഇവിടെ ഒരു വ്യവസായവകുപ്പു സ്ഥാപിച്ചതു്. ഈ വെള്ളാനക്കു ഒരു പാപ്പാനെ തേടിനടന്നു. ഒട്ടവിൽ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിലെ ഒരു ധനമെ ആനക്കേറാൻ പരിചയമുണ്ടെന്നു കണ്ടു് ഈ വെള്ളാനയുടെ ആനക്കാരനാക്കി. ഈയാൾ വ്യവസായസർവ്വെ നടത്തി റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിച്ചു.

കുറെ വ്യവസായ വിദഗ്ദ്ധന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ബാക്കരുടെ ഉപദേശപ്രകാരം ഒന്നിന്നും കൊള്ളരുത്താത്ത ബി. എ. ക്ലാസ്സു പിടിച്ചു ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കയച്ചു. ശീമയിൽ ആരുപോയാലും കുറെ ഡിഗ്രിയൊക്കെ എടുത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതിനു താതൊരുവിഷമവുമില്ല. ഇങ്ങിനെ കുറെ വിദഗ്ദ്ധന്മാരെ സൃഷ്ടിച്ചു ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ അവിടവി